

УДК 574.9:630.907:911.2

ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ БАСЕЙНУ р. ВЕРЕЩИЦІ

В. Грех, Т. Князь, С. Кукурудза

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. П. Дорошенка, 41, м. Львів, 79000, Україна*

Наведено результати сутнісного і картографічного аналізу об'єктів природно-заповідного фонду водозбірною басейну лівої притоки Дністра – р. Верещиці, та з'ясовано їхнє функціональне значення для збереження біотичного і ландшафтного різноманіття.

Ключові слова: сталий розвиток, ландшафтне різноманіття, водозбірний басейн, природоохоронні об'єкти.

Великомасштабне вирубування лісів, розорювання степів, осушування боліт, що відбувалося останніми століттями, залишило живі організми без їхнього звичного природного середовища і цим значно спричинило вимирання тварин і зникнення рослин. Нарешті наприкінці ХХ ст. вчені зуміли переконати лідерів багатьох країн у тому, що коли така тенденція в природокористуванні збережеться, то людство опиниться в глибокій кризі, з якої не зможе вибратися жодними заходами. Концепція сталого розвитку стала своєрідною “рятівною паличкою”, яка передбачала гармонізацію стосунків людини і довкілля, суспільства і природи. Сутність цієї концепції – в оптимізації природокористування, збереження високої якості природного довкілля шляхом мелі-орації, рекультивації та охорони ландшафтного різноманіття.

Глобальна екомережа – це своєрідний каркас сталого розвитку. Її національні, регіональні та локальні підсистеми дають змогу утворювати відповідні ядра та екологічні коридори для міграції живих організмів, розширення їхніх ареалів тощо.

Розглянемо басейновий підхід формування об'єктів природно-заповідного фонду (ПЗФ), їхнє функціональне значення для підтримання сталого розвитку території.

Характерні риси природи водозбірного басейну р. Верещиці. Річка Верещиця – ліва притока Дністра. Вона впадає в Дністер у ділянці його виходу з Карпат, де він перетворюється зі швидкоплинної гірської річки в типову рівнинну. Верещиця бере початок на південно-західному схилі видовженої улоговини на висоті 345 м над рівнем моря фізико-географічного району Розточчя [13], яка є найзахіднішим відрогом Подільської височини. Довжина р. Верещиці – 91 км, площа басейну – 955 км².

Численні джерела становлять суттєву частину підземного живлення цієї річки. Решту живлення забезпечують дощові та снігові води. Долина річки у верхів'ї має V-подібну, а в середній і нижній течії – трапецієподібну форму шириною до 3–5 км. Річище розширюється від верхів'я, де воно не перевищує 1–3 м, до низів'я – де в окремих місцях є завширшки до 10–20 м і більше. Від витoku до с. Мальчиці річка має субмеридіональне з північного заходу на південний схід простягання. Там вона утворює широку улоговину і круто (приблизно на 130°) повертає на захід, а далі – на південь, тобто має меридіональне простягання аж до впадіння в Дністер.

У багатьох місцях річище перегороджене греблями, за допомогою яких створено малі й великі (Янів, Дроздовичі, Черляни, Великий Любін, Комарно) ставки [8].

Басейн р. Верещиці охоплює два типи ландшафтів – височинний у верхів'ї і рівнинний у середній і нижній течіях. Височинним ландшафтам Розточчя властиве незначне антропогенне порушення корінних ландшафтних систем, рекреаційна привабливість, розчленованість рельєфу, наявність карстових порожнин, різновікових гірських порід, а також рідкісне поєднання дубово-соснових і дубово-букових фітоценозів та різноманітні аквасистеми – джерела, річки, ставки. Біотична й естетична унікальність розточанських ландшафтів, їхня висока залісненість і залуженість, насиченість водними об'єктами, рідкісними видами флори і фауни спонукала до їхнього збереження, тобто стала головним аргументом формування розгалуженої мережі природоохоронних об'єктів – від заповідника “Розточчя” і Яворівського національного природного парку (мають поліфункціональне значення) до окремих пам'яток природи (див. табл. 1).

Структура природно-заповідного фонду басейну р. Верещиці [16, 17]

Об'єкт	Тип	Площа, га	Рік створення
Території та об'єкти ПЗФ загальнодержавного значення			
Розточчя	Природний заповідник	2084,5	1984
Яворівський	Національний природний парк	7078,6	1998
Території та об'єкти ПЗФ місцевого значення			
Заказники			
“Гряди”	Лісовий	1149,0	1984
“Великолюбінський”	Лісовий	2078,0	1984
“Завадівський”	Лісовий	3561,0	1984
“Янівські чаплі”	Орнітологічний	16,0	1995
Пам'ятки природи			
”Страдчанська”	Комплексна	28,9	1997
“Комплекс мальовничих скель серед лісонасаджень в околицях с. Лелехівка”	Комплексна	1,0	1997
“Група вікових лип і каштанів”	Ботанічна	0,35	1984
“Вікова липа”	Ботанічна	0,05	1984
“Віковий ясен”	Ботанічна	0,05	1984
“Віковий бук”	Ботанічна	0,05	1984
“Магнолія Кобус”	Ботанічна	0,05	1984
Свердловина І-К курорту “Великий Любін”	Гідрологічна	0,25	1984
Пам'ятки садово-паркового мистецтва			
Парк XVII століття (м. Комарно)		10,0	1997
Парк XVII століття (м. Городок)		12,0	1997
Парк курорту “Великий Любін”		12,0	1997
Парк XVII століття (смт Великий Любін)		5,0	1997

Постає запитання: чи наявна система ПЗФ забезпечує належну охорону ландшафтів і біотичного різноманіття цього району? Ландшафтознавці, біогеографи, біоценологи, лісознавці та інші фахівці, які працюють над вирішенням регіональних екологічних

проблем, уважають, що в межах Розточчя та прилеглих територій є змога розширювати мережу ПЗФ. Адже одним з пріоритетних показників “екологічного здоров’я” країни є частка площі ПЗФ у загальній площі країни чи регіону. Чим більша площа має статус захищеної природоохоронним законодавством, тим ліпший її екологічний стан. Тому в Європі загалом, і в Україні зокрема, простежується тенденція до розширення площі природоохоронних об’єктів. Щоб закріпити цю тенденцію, європейське співтовариство розробило Всеєвропейську стратегію збереження біотичного та ландшафтного різноманіття (Софія, 1995). За основу стратегії взято Концепцію розбудови європейської екомережі. Оскільки ж Україна – велика європейська держава, то її подальший розвиток має ґрунтуватися на європейських цінностях, зокрема в галузі охорони ландшафтного і біотичного різноманіття [6, 7].

Басейн р. Верещиці розташований поблизу українсько-польського кордону (витік р. Верещиці є за 20 км на схід від кордону). А оскільки забруднення природного довкілля, зокрема атмосферного повітря, є транскордонним і впливає на екологічну ситуацію сусідньої держави, то в поліпшенні екологічного стану довкілля зацікавлені обидві країни.

Першим кроком у регіоні та другим на міждержавному рівні (першим було створення трilaterального біосферного резервату “Східні Карпати”) щодо збереження ландшафтного різноманіття українсько-польського коридору має стати утворення біосферного резервату “Розточчя” [2]. Біосферні резервати (заповідники) утворюють глобальну мережу, об’єднану спільним моніторингом біотичного і ландшафтного різноманіття та прагненням вирішувати пріоритетні екологічні проблеми, спільними стандартами оцінки екостану ландшафтних систем, обміном наукової інформації тощо.

Ядрами білатерального біосферного резервату “Розточчя” на його українській території є об’єкти ПЗФ і, насамперед, заповідник “Розточчя” та НПП “Яворівський” (див. рисунок), також низка новостворюваних (зокрема “Равське Розточчя”), та проєктованих регіональних ландшафтних парків [7].

Об’єкти ПЗФ загальнодержавного значення. *Природний заповідник (ПЗ) “Розточчя”* є єдиний об’єкт ПЗФ цього рівня не тільки в басейні р. Верещиці, а й в усій рівнинній частині західного регіону України. Його створено 1984 р. на базі державного заказника “Страдчанський ліс” та заповідного урочища “Королева гора” на площі 2 084,5 га.

Особливості рельєфу, мозаїчність ґрунтового покриву, своєрідний мікроклімат зумовили формування унікальної лісової та болотної рослинності. Тут перекриваються ареали більшості головних євразійських видів дерев і чагарників. Природні ліси, які тут збереглися ліпше, ніж в іншій частині басейну, складаються з порід сосни звичайної (*Pinus sylvestris*), дуба звичайного (*Quercus robur*), бука лісового (*Fagus sylvatica*), ялиці білої (*Abies alba*), ялини європейської (*Picea abies*), явора (*Acer pseudoplatanus*), граба звичайного (*Carpinus betulus*), ясеня звичайного (*Fraxinus excelsior*), клена гостролистого (*Acer saccharum*) та липи дрібнолистої (*Tilia cordata*).

ПЗ “Розточчя”

У заповіднику переважає лісова рослинність, яка займає 92 % площі. На лучну, болотну та прибережно-водну рослинність припадає 8 % його території [9].

Луки і болота утворюють порівняно великий масив лише в урочищі Заливки. Деградоване евтрофне болото замінили щучникові та червонокострицеві луки. На перезвожених ділянках суходільна лука перейшла в болотисту з переважанням високих осок та прибережно-водних злаків. Тут збереглися ділянки торфовистих лук, у травостоях яких панують дрібні осоки [3, 4].

До Червоної книги України занесено 28 видів флори, з них 27 – судинних рослин, зокрема 14 – родини орхідних. Серед них – баранець звичайний (*Huperzia selago*), плаун звичайний (*Lycopodium clavatum*), сальвінія плаваюча (*Salvinia natans*), береза низька (*Betula humilis*) тощо. Останніми роками не виявлено ще два види: сверцію багаторічну (*Swertia perennis*) та ломикамінь болотний (*Saxifraga hirculus*) [2, 12]. Також тут виявлено червонокнижні: 3 види мікобіоти та 17 видів фауни. До Європейського червоного списку внесено 40 видів флори і 2 види фауни, до списків видів, що підлягають охороні за Державною конвенцією, – 70 видів фауни і 5 видів флори.

Цікавою і своєрідною є фауна прилеглих територій, зокрема Розточчя. За опублікованими джерелами, тут трапляються представники всіх класів хребетних. Іхтіофауна налічує 16 видів, фауна земноводних – 11, плазунів – 6, птахів – 169, ссавців – 43 види [11, 17].

З рідкісних видів тварин, занесених до Червоної книги України, у заповіднику є видра річкова (*Lutra lutra*), горностаї (*Mustela erminea*), кутора мала (*Neomys anomalus*), широко вух європейський (*Barbastella barbastellus*), борсук (*Meles meles*), лелека чорний (*Ciconia nigra*), зміїд (*Circaetus gallicus*), сичик-горобець (*Glaucidium passerinum*), мідянка (*Coronella austriaca*), полоз лісовий (*Elaphe longissima*) та ін.

Заповідник примикає до найбільшого в Розточчі озера “Янівський став”, живлення якого відбувається з водотоку річки Верещиці. Озеро слугує місцем гніздування та відпочинку для тисяч перелітних водоплавних птахів. Єдина пара рідкісного птаха Розточчя – орлана-білохвоста (*Haliaeetus albicilla*), внесеного до міжнародної Червоної книги, гніздиться в цьому заповіднику [9].

Крім неповторних за різноманіттям та естетичною красою ландшафтів, що об'єднують лісові, водні та лучно-болотні екосистеми, на території заповідника є низка дослідницьких об'єктів, таких як лісотипологічний профіль А. П'ясецького, моніторингові та фенологічні пункти і стаціонари, де науковці заповідника “Розточчя”, Львівського національного університету імені Івана Франка, Національного лісотехнічного університету України, Інституту екології Карпат та інших установ вивчають стан і зміни природного середовища [3, 17].

Схарактеризоване ландшафтне і біотичне різноманіття природного заповідника “Розточчя” засвідчує його поліфункціональне значення.

Яворівський національний природний парк (НПП) розташований у межах басейну р. Верещиці. Територія парку простягається своєрідним півмісяцем від с. Верещиця Яворівського р-ну до с. Крехів Жовківського р-ну. У межах парку бере початок р. Верещиця. На півночі є витoki річок Дерев'янки і Свині, які належать до басейну р. Західний Буг (басейн Балтійського моря). Протяжність парку з заходу на схід – 12–13 км, а з півночі на південь – від 2,5 до 12,0 км. На півдні парк межує з природним заповідником “Розточчя”, на півночі – з полем Яворівського навчального центру ЗОК МО України [5].

Парк створений 1998 р. на базі Яворівського регіонального ландшафтного парку і прилеглих територій, займає площу 7 108,0 га [16].

За функціональним зонуванням територія парку розділена на заповідну зону площею 661,6 га, зону регульованої рекреації – 1 254,1 га, зону стаціонарної рекреації – 30,2 га та господарську зону – 5 162,1 га. Такий розподіл на зони свідчить про поліфункціональне значення парку.

Метою створення парку є збереження, відтворення та раціональне використання типових і унікальних лісостепових ландшафтів та інших природних комплексів у межах Головного Європейського вододілу.

Тут поширені грабово-дубові, сосново-дубові, соснові, а в зниженнях – вільхові ліси. Букові ліси ростуть поблизу східноєвропейської межі ареалу й приурочені до горбистих ландшафтів. Острівні реліктові осередки смереки, ялиці та явора збереглися на північно-східній межі свого ареалу. До реліктів середнього голоцену належать буково-соснові ліси. Трав'яна рослинність займає значно менші площі й сформувалася на природних луках і місцях колишніх пасовищ та поселень, а також уздовж берегів річок і каналів.

Флора парку налічує близько 700 видів судинних рослин. З них до Червоної книги України занесено 18 видів: баранець звичайний (*Huperzia selago*), плаун колючий (*Lycopodium annotinum*), сальвінія плаваюча (*Salvinia natans*), булатка великоквіткова (*Cephalanthera damasonium*) тощо. В парку зростає понад 200 видів лікарських рослин [4, 14]. Серед рідкісних, виявлених на території парку, 12 видів (всі орхідні й підсніжник білосніжний (*Galanthus nivalis*)) перебувають під охороною Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, 2 види (сальвінія плаваюча (*Salvinia natans*) та зозулені черевички справжні (*Cypripedium calceolus*)) – під охороною Конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі (Бернська конвенція).

Серед безхребетних тварин особливим багатством вирізняється фауна комах. На території національного парку та його околиць є червонокнижні види (вусач мускусний (*Aromia moschata*), джміль моховий (*Bombus muscorum*), махаон (*Papilio machaon*)). Загальна кількість зареєстрованих видів хребетних тварин сьогодні становить 289 видів. У парку охороняють 24 види риб, 11 видів земноводних, 6 видів плазунів, 200 видів птахів, 48 видів ссавців. Загалом на території парку зареєстровано 9 видів тварин, занесених до Європейського червоного списку, 34 види, занесені до Червоної книги України, та 146 видів тварин, що підлягають особливій охороні згідно з Бернською конвенцією.

Яворівський НПП має значний рекреаційний потенціал для розвитку еколого-пізнавального, культурологічного, сакрального, а також спортивного (кінного, велосипедного та лижного) туризму, а на прилеглих територіях – кваліфікованого туризму (мисливство, рибальство). Завдяки сприятливим природним умовам національний парк має також значний рекреаційний потенціал і є цікавим об'єктом туризму. На прилеглих те-

Яворівський НПП

риторіях розміщено вісім баз відпочинку, а також бальнеологічні курорти “Шкло” та “Немирів” із цілющою сірководневою мінеральною водою типу “Нафтуся”. У навколишніх селах є сприятливі умови для розвитку агротуризму [2].

Об'єкти ПЗФ місцевого значення. Лісовий заказник “Великолюбінський” створений 1984 р. Площа цього об'єкта становить 2 078,0 га. Сьогодні він перебуває у розпорядженні Львівського лісопаркгоспу ДЛГО Львівліс, який забезпечує управління заказником. З деревних порід переважають граб звичайний та клен гостролистий, а на окраїнах – береза повисла.

Великолюбінський лісовий заказник

Лісовий заказник “Гряди” розміщений у Жовківському районі й належить до Брюховицького лісництва. Заказником його визнано 1984 р. Площа заказника становить 1 149,0 га. Серед деревостанів переважають бук лісовий і граб звичайний, у меншій кількості трапляються сосна звичайна, смерека, дуб звичайний, осика тощо.

Лісовий заказник “Завадівський” утворено 1984 р. Він має площу 3 561,0 га. Заказник перебуває у розпорядженні Львівського лісопаркгоспу. У структурі деревних насаджень переважають граб звичайний та бук лісовий (північна частина), у менших кількостях – дуб звичайний, ясен звичайний, береза повисла.

Орнітологічний заказник “Янівські чаплі” створено 1995 р. на площі 16,0 га. Він розміщений на південному заході с. Страдч і простягається вузькою смугою вздовж р. Верещиці. Його територія переважно заболочена, тому пріоритетними об'єктами охорони тут є представники болотних фіто- і зооценозів.

Комплексна пам'ятка природи “Страдчанська” займає площу 28,9 га. Вона утворена 1997 р. Серед переважних видів дерев трапляються сосна, бук, граб, ялина. В межах цієї території є печери. В одній з таких печер збудовано каплицю.

Свердловина 1-К курорту “Великий Любін”. Ця гідрологічна пам'ятка природи розташована у смт Великий Любін на території курорту. Її площа – 0,25 га. Свердловина захищена спеціальним приміщенням, щоб не виникло забруднення. Гідрологічною пам'яткою об'єкт став 1984 р.

Пам'яткою природи “Комплекс мальовничих скель серед Свердловина 1-К курорту” лісонасаджень в околицях села Лелехівка оголошено 1997 р. Його площа становить 1,0 га. Ця пам'ятка розташована в Страдчівському лісництві.

Ботанічна пам'ятка природи “Група вікових лип і каштанів” є в м. Городку на території середньої школи № 2. Об'єктом ПЗФ вона визнана рішенням 1984 р. Площа пам'ятки – 0,35 га. Об'єкт має вигляд алеї лип і каштанів, з них сім дерев віком понад 150 років.

Свердловина 1-К курорту “Великий Любін”

Ботанічна пам'ятка природи *Магнолія Кобус* (*Magnolia kobus*) оголошена 1984 р. Вона росте в смт Брюховичі. Природоохоронна площа становить 0,05 га.

“Віковий бук”. Ця ботанічна пам’ятка природи є в смт Великий Любінь на території парку XVII ст. Об’єктом ПЗФ вона визнана 1984 р. Висота дерева – понад 20 м, вік – близько 100 років. Природоохоронна територія навколо дерева становить 0,05 га.

У долині р. Верещиці розміщена пам’ятка природи “Вікова липа”. Охоронна площа навколо липи становить 0,05 га. Природоохоронним об’єктом визнана 1984 р. Ця липа має висоту 17 м, її вік 200 років, обхват стовбура становить 250 см.

“Віковий ясен” росте у м. Городку. Ботанічною пам’яткою природи визнаний 1984 р. Висота дерева перевищує 15 м, вік – 60–70 років. Природоохоронна територія становить 0,05 га, діаметр стовбура – 90 см, обхват – 250 см.

Парк XVII століття в м. Городку є природоохоронною територією з 1997 р. Площа пам’ятки садово-паркового мистецтва становить 12,0 га. На території парку переважають каштани, буки і липи. У центральній частині парку є галявина, яку використовують як місце для відпочинку.

Парк XVII століття розташований у м. Комарно. Площа цієї пам’ятки садово-паркового мистецтва становить 10,0 га. Об’єкт визнаний ПЗФ згідно з рішенням 1997 р. Серед дерев тут поширені ясен звичайний, бук лісовий, сосна звичайна і липа дрібнолиста.

Пам’ятка садово-паркового мистецтва парк курорту “Великий Любінь” розміщена у смт Великий Любінь. Цей парк оголошений природоохоронною територією рішенням 1997 р., його площа становить 12,0 га. Серед дерев тут ростуть клен гостролистий, каштан, ясен звичайний, дуб звичайний, вільха чорна, осика, магнолія, акація, береза повисла. Є екзотичні види, серед яких – черешня, привезена з Південної Європи.

Віковий бук у смт Великий Любінь

Парк XVII століття (м. Городок)

Отже, у басейні р. Верещиці функціонують два об’єкти ПЗФ загальнодержавного значення: ПЗ “Розточчя” та НПП “Яворівський”. Територія та об’єкти ПЗФ місцевого значення поділяють так: заказників – чотири, пам’яток природи – вісім; пам’яток садово-паркового мистецтва – чотири. Загальна площа об’єктів ПЗФ становить 11 714,7 га, з неї 6 873,7 га припадає на об’єкти місцевого значення. Відсоток території, зайнятий об’єктами ПЗФ, у басейні р. Верещиці наближається до 15, що втричі перевищує середній відсоток заповідності в Україні. Тому можна стверджувати, що об’єкти ПЗФ загалом забезпечують природоохоронну функцію досліджуваної території.

Водночас вважаємо, що природний потенціал басейну р. Верещиці, зокрема його розтоцька частина, є реальним ресурсом для розширення наявних і створення нових

об'єктів ПЗФ. Найважливішим проектом у цьому напрямі є завершення науково-дослідних і організаційних заходів щодо створення білатерального біосферного резервату "Розточчя", що дасть змогу налагодити моніторинг стану ландшафтного і біотичного різноманіття за міжнародною програмою та обмін інформацією.

1. *Андрейко І. М.* Природа Городоччини. Львів: ВНТЛ. Класика, 2002. 52 с.
2. Біосферний резерват як модель сталого розвитку територій та об'єктів природно-заповідного фонду: Матеріали міжн. наук.-практ. конф. Львів: Меркатор, 2003. 148 с.
3. *Гузій А. І.* З досвіду організації наукової і екопросвітньої роботи у природному заповіднику "Розточчя" // Заповідна справа на межі тисячоліть. Канів, 1999. С. 193–196.
4. Заповідники і національні природні парки України. К.: Вища школа, 1999. 232 с.
5. *Ковальчук І., Петровська М.* Геоекологія Розточчя. Львів: ВЦ ЛНУ ім. Ів. Франка, 2003. 192 с.
6. *Кукурудза С. І.* Біогеографія: Підручник. Львів: ВЦ ЛНУ ім. Ів. Франка, 2006. 504 с.
7. *Кукурудза С. І.* Природно-заповідний фонд України як складова європейської екомережі // Педагогічна думка. 2004. № 2. С. 13–18.
8. *Мнацаканова Л. С., Штойко П. І.* Верещиця // ГЕУ т. 1. – Київ: вид-во "Українська енциклопедія" ім. М. П. Бажана, 1993. С. 160.
9. *Павелко А.* Природний заповідник "Розточчя" // Вісник екологічної адвокатури. – Вип. 25. 2002. С. 23–32.
10. Природа Львівської області / За ред. проф. К. І. Геренчука. Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1972. 152 с.
11. *Татаринов К. А.* Фауна хребетних заходу України. Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1973. 259 с.
12. Червона книга України: рослинний світ. К.: Українська енциклопедія, 1996. 603 с.
13. Физико-географическое районирование Украинской ССР / Под. ред. В. П. Попова, А. М. Маринича, А. И. Ланько. Киев: Изд. Киев. ун-та, 1968. 684 с.
14. Фіторізноманіття національних природних парків України / Під ред. Т. Андрієнко та В. Онищенко. Київ: Наук. світ, 2003. 143 с.
15. *Buraczynski J.* Roztocze. Lublin: Un-tet M. Curie-Sklodowskiej, 1997. 189 s.
16. www.ekology.lviv.ua/file/pzf/perelic_pzf.doc
17. www.ukrainainkognita.org.ua

FUNCTIONAL MEANING OF THE NATURE-PROTECTED AREAS IN THE RIVER VERESCHYTSIA BASIN

V. Grekh, T. Knyaz, S. Kukurudza

*Ivan Franko National University of Lviv,
Doroshenko St., 41, UA – 79000 L'viv, Ukraine*

The results of the essence and cartographic analysis of the nature protected areas of the river Vereschytsia (left-hand tributary of the Dnister) are given. Their functional meaning for the biotic and landscape diversity is considered.

Key words: sustainable development, landscape diversity, river basis, nature-protected areas.

**ФУНКЦИОНАЛЬНОЕ ЗНАЧЕНИЕ ОБЪЕКТОВ ЕСТЕСТВЕННО-ЗАПОВЕДНОГО
ФОНДА БАССЕЙНА р. ВЕРЕЩИЦА**

В. Грех, Т. Князь, С. Кукурудза

*Львовский национальный университет имени Ивана Франко,
ул. Дорошенко, 41, г. Львов, 79000, Украина*

Приведены результаты сущностного и картографического анализа объектов естественно-заповедного фонда водосборного бассейна левого притока Днестра – р. Верещица, и выяснено их функциональное значение для сохранения биотического и ландшафтного многообразия.

Ключевые слова: устойчивое развитие, ландшафтное многообразие, водосборный бассейн, природоохранные объекты.

Стаття надійшла до редколегії 19.02.2008

Прийнята до друку 20.09.2008